

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 30. studenoga 2023.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2023/0093(COD)

15657/23
ADD 1

LIMITE

COPEN 399
JAI 1516
CODEC 2194

NAPOMENA

Od: Predsjedništvo
Za: Odbor stalnih predstavnika / Vijeće

Br. preth. dok.: 15641/23 + COR 1, WK 15683/23 + REV 1

Predmet: Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima
– izjava delegacija Češke, Slovačke i Estonije

Za delegacije se u prilogu nalazi izjava delegacija Češke, Slovačke i Estonije za zapisnik Corepera i Vijeća.

**Izjava Češke Republike,
Slovačke Republike i Republike Estonije
uz Prijedlog uredbe o prijenosu kaznenih postupaka**

Češka Republika, Slovačka Republika i Republika Estonija smatrale su da je Prijedlog uredbe o prijenosu kaznenih postupaka prilika za pojednostavnjenje, poboljšanje i usklađivanje postupka prijenosa kaznenih postupaka među državama članicama. Zbog toga su od samog početka vrlo aktivno sudjelovale u pregovorima.

Češka Republika, Slovačka Republika i Republika Estonija iznimno cijene činjenicu da je predsjedništvo uzelo u obzir mnoge njihove primjedbe te je također uzelo u obzir mnoge njihove prijedloge iznesene tijekom pregovaračkog procesa.

Češka Republika, Slovačka Republika i Republika Estonija smatraju posebno pozitivnim da se Uredbom:

- uspostavlja jedinstveni okvir za prijenos kaznenih postupaka,
- omogućuje prijenos kaznenih postupaka čak i protiv nepoznatog počinitelja,
- održava sustav zahtjeva,
- predviđa mogućnost odbijanja prijenosa kaznenog postupka u određenim slučajevima,
- ograničava isključivo na prijenos kaznenog postupka i
- uspostavlja jedinstveni obrazac zahtjeva za prijenos kaznenog postupka i određuju rokovi za pojedinačne radnje u okviru postupka prijenosa.

Od početka pregovora o Nacrtu uredbe Češka Republika, Slovačka Republika i Republika Estonija protive se uvođenju pravnog lijeka protiv odluke o prijenosu kaznenog postupka za osumnjičenike/okrivljenike/žrtve. Nažalost, argumenti koje smo kontinuirano iznosili nisu razmotreni tijekom pregovora te stoga ta obveza i dalje postoji u Uredbi. U osnovi smatramo to negativnim.

- Ako se prijenosom kaznenog postupka krše prava i slobode osumnjičenika/okrivljenika zajamčeni pravom EU-a, ta prava osumnjičenika/okrivljenika na koja bi prijenos postupka mogao utjecati moraju se jasno utvrditi. Međutim, ne postoji pravo na to da se bude ili ne bude kazneno gonjen u određenoj državi članici EU-a. Ključni element prijenosa postupka i njegov glavni zadatak jest načelo dobrog sudovanja i njegova učinkovita provedba. Od osumnjičenika/okrivljenika teško se može očekivati da dijele to načelo jer su njihovi interesi često prilično drugačiji.
- Isto tako, prijenosom kaznenih postupaka ne krše se prava žrtava. U državama članicama EU-a koje obvezuje Direktiva o pravima žrtava poštuju se standardi zaštite prava žrtava u kaznenim postupcima. U nekim državama članicama ostvarivanje prava žrtava može biti „manje ugodno”, ali to ne bi trebalo biti razlog za sprečavanje ili ometanje prijenosa kaznenog postupka.
- Pravo na pravni lijek (*isto vrijedi i za obvezu prethodnog savjetovanja i dobivanja mišljenja o prijenosu kaznenog postupka, iako djelomično ograničeno u trenutačnom tekstu*) nije predviđeno nijednom normativnom odredbom Uredbe (EU) 2017/1939 o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja. Iako se tom uredbom ne uređuje prijenos kaznenih postupaka, s obzirom na to da EPPO ne izvršava vlastitu sudbenost, nego kaznenu sudbenost država članica EU-a koje obvezuje Uredba (EU) 2017/1939, tom se uredbom utvrđuju pravila za prijenos kaznenog predmeta iz sudbenosti jedne države članice u drugu. Stoga stvaramo okruženje u kojem će osumnjičenici/okrivljenici u određenim vrstama kaznenih postupaka imati prednost pred drugima.

- Prilično je paradoksalno da, iako se Uredbom po novom dodjeljuje pravo na pravni lijek, također ga se učinkovito ograničava za osobe kojima se, pod određenim uvjetima, neće dostaviti odluke o preuzimanju kaznenih postupaka; preispitivanje ocjene tih uvjeta u potpunosti je nemoguće i ovisi o diskrecijskoj ovlasti pravosudnog tijela države primateljice zahtjeva. Takvo *de facto* ograničenje pristupa pravnom lijeku, koje s ustavnog stajališta može biti problematično, ne vidimo kao pragmatično rješenje.

Prijenos kaznenih postupaka među državama članicama posljednje je područje međunarodne pravosudne suradnje u kaznenim stvarima koje među državama članicama EU-a nije ujednačeno uređeno. Kako bi se ispunila izvorna namjera i stvorila moderna, učinkovita, jednostavna, jasna i lako primjenjiva uredba za stručnjake, bilo bi primjereno posvetiti još više vremena raspravi u sastavu radne skupine COPEN.

Unatoč navedenome, Češka Republika, Slovačka Republika i Republika Estonija prepoznaju i cijene napore koje je predsjedništvo uložilo tijekom pregovora o Nacrtu uredbe u nastojanju da se postigne kompromisni tekst trenutačno predstavljenog teksta.
